15/04/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବୀମାଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଏପରି ବୀମାଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ଅମର ହୋଇଯାଉଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବୀମାଭୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ଏହା ଭିତରେ ଅନ୍ତର କ'ଣ?

ଉତ୍ତର**:-** ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଧନପ୍ରାପ୍ତି କରାଇବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ବୀମାଭୁକ୍ତ କରାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ଅମର ହେବା ପାଇଁ ଜୀବନବୀମା କରୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଇନ୍ସିଓରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବୀମା ସଂସ୍ଥା ନଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଏଭଳି ଇନ୍ସିଓର କରି ଦେଉଛ ଯାହାକି କେବେ ମରିବ ହିଁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସୀ ରହିବା ଦରକାର ।

ଗୀତ**:-** ୟହ କୌନ ଆୟା ଆଜ ସବେରେ ସବେରେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ବାବା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମର ୨୧ ଜନ୍ମ କ'ଣ, ୪୦-୫୦ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜୀବନବୀମା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମରିଗଲେ ତାଙ୍କ ପରିବାରଙ୍କୁ ପଇସା ମିଳିବ, ସେଥିପାଇଁ ଜୀବନ ବୀମା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜୀବନବୀମା କରୁଛ ୨୧ ଜନ୍ମ ନ ମରିବା ପାଇଁ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅମର କରୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେମାନେ ଅମର ଥିଲ, ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ମଧ୍ୟ ଅମର ଲୋକ ଅଟେ । ସେଠାରେ ମରିବା ବଞ୍ଚିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତାହା ହେଲା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ବାବା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ କାହା ସହିତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ବାବା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ଆଉ କେହି ବାବାଙ୍କର ଭାଷାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଏତେ ଆସନ୍ତି, ତୁମ କଥାକୁ କ'ଣ ବୁଝିପାରନ୍ତି ! କେହି ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ ଜଣେ ଅଧେ ବୁଝନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାରେ କେତେ ବର୍ଷ ହେଲାଣି ତେବେ ମଧ୍ୟ କେତେ କମ୍ ପିଲା ବୁଝିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୁଝିବାର କଥା । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯିଏକି ପବିତ୍ର ଥିଲେ ସେହି ଆତ୍ମା ପୁଣି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଠା ଆଉ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ମନେ ପକାଇବାରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଇ ଥାଏ । ଏହା ବି ଜାଣୁଛ ବାବା ଆମକୁ ଅମର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଅମର ହୋଇ ଆମକୁ ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅମର ତ ସମସ୍ତେ ହେବେ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ତ ଅମର ଲୋକ ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ । ଏହା ଅମର କଥା ଅଟେ, ଏପରି ନୁହେଁ କି କେବଳ ଶଙ୍କର ହିଁ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମର କଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ସେ ସବୁ ତ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର କଥା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେବଳ ମୋଠାରୁ ହିଁ ଶୁଣ । କେବଳ ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ଜ୍ଞାନ ମୁଁ ହିଁ ଦେଇପାରିବି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଳାନ୍ ଅନୁସାରେ ସାରା ସଂସାର ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଅମରପୁରୀରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ହିଁ ଅମରପଦ କୁହାଯାଏ । ସେଠାରେ ଇନ୍ସିଓରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ବୀମାଭୁକ୍ତ କରୁଛ । ତୁମେମାନେ କେବେ ବି ମରିବ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଖୁସୀ ରହିବା ଦରକାର । ଆମେ ଅମର ପୁରୀର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ଅମର ପୁରୀକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଭାୟା ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଧାମ ଦେଇ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ମନେ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ମନମନାଭବ କୁହାଯିବ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ହେଲା ମନମନାଭବ, ଅମରପୁରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ହେଲା ମଧ୍ୟାଜୀଭବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ହିଁ ଆସୁଛି । ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ପ୍ରକାରର ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଯାଇ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହେଉଛି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କଥାରେ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ୮୪ ଜନ୍ମରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ ପରିକ୍ରମା କରି ଆସିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତିକି ଜନ୍ମ, ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ଏତିକି ଜନ୍ମ... ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଭୁଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ଉଠିଲା ବସିଲା ବେଳେ ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ଖୁସୀ ରହିବ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ମନେ ପକାଇ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏଠାକୁ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ତେବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅମରପୁରୀ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୁକ୍ତିକୁ କିମ୍ବା କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । ମୁକ୍ତି କୁହନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନିର୍ବାଣଧାମ କୁହନ୍ତୁ, ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଏକଦମ୍ ଠିକ୍ । ବାନପ୍ରସ୍ଥୀମାନେ ତ' ସହରରେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ' ଘରଦ୍□ାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯା'ନ୍ତି । ଆଜି କାଲିର ବାନପ୍ରସ୍ଥିଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ତାକତ ନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମକୁ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ବୋଲି କୁହନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ଜନ୍ମମୃତ୍ୟୁ ଚକ୍ରରୁ କେହି ବି ମୁକୁଳି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ କୋଟି-କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଥିବେ । ପୁଣି ପ୍ରଥମ

ମହଲା ଖାଲି ହୋଇଯିବ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ପ୍ରଥମ ମହଲା, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ଦ୍□ିତୀୟ ମହଲା । ଏହା ହେଉଛି ତୃତୀୟ ମହଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଫ୍ଲୋର୍ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା । ଆଉ କୌଣସି ମହଲା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ତାରା ମଣ୍ଡଳରେ ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ମହଲାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବାକି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ' ଏହି ଦୁନିଆ ରହିଛି ।

ତୁମେମାନେ ହେଲ ବେହଦର ବୈରାଗୀ ସନ୍ତାନ, ତୁମେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଖିରେ ସବୁ କିଛି ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବି ଦେଖ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ, କାହିଁକି ନା ଯାହାକିଛି ଦେଖୁଛ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସଂସାର ତିଆରି ହିଁ ହୋଇନାହିଁ । ତିଆରି ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ । ଭକ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟ । ଭକ୍ତି ପରେ ଜ୍ଞାନ, ପୁଣି ଭକ୍ତିରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯାଏ । ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଝିବାକୁ ହୁଏ ଯେ ଏହା ହେଲା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦେବାକୁ ହେବ । ଓଲଟା ସୋଲଟା ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ଆଦିର କୌଣସି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ପକାଅ ନାହିଁ । ଛୋଟ ବେଳେ ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟାସ ପକାଇବେ ସେହି ଅଭ୍ୟାସ ରହିଯିବ । ଆଜିକାଲି ସଂଗର ଦୋଷ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖରାପ । କୁହାଯାଏ ସୁସଂଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ ଏବଂ କୁସଙ୍ଗ ବୁଡାଇ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ବିଷୟ ସାଗର, ବୈଶ୍ୟାଳୟ । ସତ୍ୟ ତ' ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନ କେବଳ ଜଣେ । ସେ ଆସି ସତ୍ୟ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ, ମୁଁ ତୁମର ପିତା, ତୁମ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛି । ମୋତେ ତୁମେମାନେ ଡାକିଥାଅ ନା । ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତପାବନ, ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ କରାନ୍ତି । ଏହି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ଶିବ । ଆଚ୍ଛା ପୁଣି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର । ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଚୈତନ୍ୟରେ ଏହି ଆଖିରେ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ନବଧା ଭକ୍ତି ହେଲେ ଯାଇ ଦେଖିପାରିବ । ଭାବନ୍ତୁ ଯଦି କିଏ ହନୁମାନଙ୍କ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହନୁମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତଙ୍କୁ ତ' ଭୁଲ୍ କଥା କହି ଦିଆଗଲା ଯେ ପରମାତ୍ମା ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତିସ୍□ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜ୍ୟୋତି ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ସେମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତିସ୍□ରୂପ, ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥିଲା । ସେ କହିଲେ ବାସ୍ ମୁଁ ସହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା ତେଣୁ ଏକଥା ଗୀତାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବିଲେ ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ସ୍□ରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା କେବଳ ମନକୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ମୁଁ ତ' କହୁନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ସ୍□ରୂପ ଅଟେ । ଯେପରି ତୁମର ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ, ସେହିପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ଅଛ ସେହିପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେବାକୁ ପଡିବ । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ - ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଯେପରି ଦିନ ପରେ ରାତି ଆସିଥାଏ, ସେହିପରି କଳିଯୁଗ ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ, ପୁଣି ତ୍ରେତା ଯୁଗ... ପୁଣି ସଂଗମଯୁଗ ଆସିଥାଏ । ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବେ । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତପାବନ ଆସ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ମୋତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହିକଥାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ କେହି ମୁସ୍କିଲ୍ରେ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାବା କେତେ ମିଠା । ଆତ୍ମା ତ' ମିଠା ଅଟେ ନା । ଶରୀର ତ ବିନାଶ ହୋଇଯାଏ ପୁଣି ତାର ଆତ୍ମାକୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ସ୍ନେହ ତ ଆତ୍ମା ସାଥିରେ ରହିଥାଏ ନା । ସଂସ୍କାର ଆତ୍ମାରେ ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢିଥାଏ କିମ୍ବା ଶୁଣିଥାଏ । ଦେହ ତ' ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅମର ଅଟେ । ପୁଣି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଛ କାହିଁକି? ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେହ ଅଭିମାନ ଅଟେ ନା । ତୁମର ଦେହ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମା ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ଅବିନାଶୀ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ବିନାଶୀ ବସ୍ତୁରେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ରହିଥା'ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଖୁସି-ଖୁସିରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ କାନ୍ଦ ବୋବାଳି କିଛି ବି ହୋଇନଥାଏ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥାୟୀ ରଖିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ - ମୁଁ ଆତ୍ମା, ନିଜର ଭାଇ ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଉଛି, ମୋର ଭାଇ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛି - ଏହିଭଳି ଭାବରେ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ପକ୍କା କର । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଚାଲ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ତେବେ ପକ୍କା ଅଭ୍ୟାସ ପଡିଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ । ଅର୍ନ୍ତମୁଖୀ ହୋଇ ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ପକ୍କା କର । ଯେତେ ସମୟ ବାହାର କରିପାରିବ ସେତେ ସମୟ ଏହି ଅଭ୍ୟାସରେ ଲଗାଅ । ୮ ଘଣ୍ଟା ତ' କର୍ମଧନ୍ଦା ଇତ୍ୟାଦି କର । ନିଦ୍ରା ମଧ୍ୟ କର, ବାକି ସମୟ ଏଥିରେ ଲଗାଅ । ବାକି ୮ ଘଣ୍ଟା ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ମିଳିବ । ପତିତ-ପାବନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ମହିମା ସବୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଅଟେ ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ବସି ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସ୍ଥୂଳ କଥା

କିଛି ନାହିଁ । ଯାହାସବୁ ତୁମେମାନେ ଲେଖୁଛ ସେସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଲେଖିଛ ଯେମିତି ମନେ ରହିଯିବ । ଯଦି କାହାର ବୁଦ୍ଧି ତୀକ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରହିଯାଏ । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା, ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଇବା ଏବଂ କୌଣସି ବିକର୍ମ ନ କରିବା । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବାହାରରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । କେହି କେହି ବିକାରୀ ମନୋଭାବବାଲା ପିଲା ଭାବନ୍ତି - ମୋତେ ଅମୁକ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି ଏହା ସହିତ ମୁଁ ଗନ୍ଧର୍ବୀ ବିବାହ କରିନେବି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗନ୍ଧର୍ବୀ ବିବାହ ତ ସେତେବେଳେ କରାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ବହୁତ ବିଦ୍ରତ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ କରାଯାଏ । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ସମସ୍ତେ କହିବେ ଆମେ ଗନ୍ଧର୍ବୀ ବିବାହ କରିବୁ । ସେମାନେ କେବେ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଦିନ ହିଁ ଯାଇ ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପଡିବେ । ନାମ ରୂପରେ ମନ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ଏହା ତ ବହୁତ ଖରାପ କଥା । ଗନ୍ଧର୍ବୀ ବିବାହ କରିବା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ଯଦି ଜଣଙ୍କର ଆଉ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ ଲାଗିଗଲା ତେବେ କହିଦେଇଥା'ନ୍ତି ଗନ୍ଧର୍ବୀ ବିବାହ କରିବୁ । ଏଥିରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ବଡ ଖବରଦାର ରହିବା ଦରକାର । ବୁଝିଯିବା ଦରକାର ଯେ, ଏହି ସନ୍ତାନ କୌଣସି କାମକୁ ନୁହେଁ । ଯାହା ସହିତ ମନ ଲାଗିଛି ତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେବା ଦରକାର । ନ ହେଲେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଚାଲିବ । ଏହି ସଭାରେ ବହୁତ ସାବଧାନୀ ରଖିବା ଦରକାର । ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତ କାଇଦା (ନିୟମ)ଅନୁସାରେ ସଭା ଲାଗିବ । ଏହିଭଳି ଖିଆଲବାଲାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା - ଆରାମ ହାରାମ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ରାଜାରାଣୀ ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସଦୃଶ ଗଢୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । ସ୍ଥାପନା ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତେବେ ଭଲ ଭାବରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଦରକାର । ଆରାମ ମଧ୍ୟ ହାରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାପ ଅଟେ । କେବଳ ସେବା ହିଁ ସେବା, ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବାଦଲ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ଜଳରେ ଭରପୁର ହୋଇ ଆସ ପୁଣି ବର୍ଷିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାଅ । ସେବା ତ' ତୁମର ବହୁତ ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ବାହାରିବ ଯାହାଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜଲ୍ଦି ବୁଝିଯିବେ । ଆଗକୁ ଏହି ଚିତ୍ରଗୁଡିକର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ଏଥିରେ ବି ଯିଏ ଆମର ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ । ବୁଝାଇବାବାଲା ଭଲ ଥିଲେ କିଛି ବୁଝିବେ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣା କରନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ମନେପକାଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରାରୁ ଜଣାପଡିଯାଇଥାଏ । ବାବା ମୁଁ ତ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସିର ଢୋଲ ବାଜିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେବାର ବହୁତ ସଉକ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ (ମଧୁବନ) ଆସି ସତେଜ ହୋଇ ତୁରନ୍ତ ସେବାରେ ବାହାରିଯିବେ । ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରୁ ବହୁତ ସେବାଧାରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦରକାର । ତୁମର ସେବା ତ ବହୁତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯିବ । ତୁମ ସାଥିରେ ସମସ୍ତେ ମିଶିବେ । ଶେଷରେ ଏପରି ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡୁଛନ୍ତି, ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ଭୂତ ପୂଜା ଅଟେ । ମୋର ତ' ପାଦ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବାବା ପୂଜା କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁଁ ତ' ଏହି ଶରୀର ଲୋନରେ ନେଇଛି, ତେଣୁ ଏହାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ କୁହାଯାଉଛି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଏଠି ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହନ୍ତି ବହୁକାଳ... ତେଣୁ ଯିଏ ବହୁତ କାଳରୁ ଅଲଗା ରହିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆଉ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମୁଁ ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ଏକଥା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ତ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଶେଷ ଜନ୍ମ, ସେଥିପାଇଁ ନାମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ରଖାଯାଇଛି । ଶିବଙ୍କ ବିଷୟରେ ତ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ, ସେ କିଏ ଏବଂ କ'ଣ ଅଟନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ହିଁ ପରମଆତ୍ମା ପରମଧାମର ନିବାସୀ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକାର ନିବାସୀ ଅଟ । ମୁଁ ପରମପିତା ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍□ରୀୟ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛ । ଈଶ୍□ରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ତାହା ସେ ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତିର କଥା ନଥାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳୁଛି । ଆଚ୍ଛା ।

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ କରି, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ - ମୁଁ ଏକ ଆତ୍ମା, ନିଜର ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ

ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛି... । ଏହିପରି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଗୁପ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଆତ୍ମିକ ସେବାର ସଉକ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ସଙ୍ଗ ଦୋଷରେ ଆସିବା ବହୁତ ଖରାପ, ସେଥିରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଅଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟପେୟର ଅଭ୍ୟାସକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା ବିଶ୍□ର ଆଧାର ମୂରତ ହୁଅ ।

ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିଲାମାନେ ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଖାଲି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଦିନ ରାତି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ନୂଆ ନୂଆ କଥା, ସେବାରେ ଯୋଜନା ବା ବିଧି ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥର ବ୍ୟର୍ଥଠାରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟର୍ଥଠାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷାପାଇ ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବେହଦ ବିଶ୍□ର ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରକଟ ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଟିକିଏ ବି ଅବହେଳା ପଣିଆ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଧାରମୂରତ ହେବାର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସଂଗମଯୁଗର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଅନେକ ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ସେଥିପାଇଁ ଅବହେଳା ପଣିଆରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***